

UOHSX00GYGNL

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0160/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-44641/2022/161

Brno 19. 12. 2022

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22. 11. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podali navrhovatelé –

- **BusPlan Import s.r.o.**, IČO 10743201, sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1, a **TechnoCast s.r.o.**, IČO 05990785, sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1, kteří podali společnou nabídku,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-39167/2022/500 ze dne 7. 11. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0488/2022/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Karlovarský kraj**, IČO 70891168, sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 13. 5. 2022 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,

učiněných při zadávání **části 1 „Malé autobusy“** veřejné zakázky **„Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj v r. 2022“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 3. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 3. 2022 pod ev. č. Z2022-011557, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 4. 2022 pod ev. č. 2022/S 065-172426, ve znění pozdějších oprav, jehož účastníkem je i vybraný dodavatel –

- **KAR group, a.s.**, IČO 25823035, sídlem Vítkovická 3257/7, 702 00 Ostrava,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0488/2022/VZ, č. j. ÚOHS-39167/2022/500 ze dne 7. 11. 2022.

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 24. 10. 2022 návrh (dále jako „**návrh**“) navrhovatelů – BusPlan Import s.r.o., IČO 10743201, sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1 a TechnoCast s.r.o., IČO 05990785, sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1, kteří podali společnou nabídku (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Karlovarský kraj, IČO 70891168, sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 13. 5. 2022 společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání části 1 „Malé autobusy“ veřejné zakázky „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj v r. 2022“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 3. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 3. 2022 pod ev. č. Z2022-011557, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 4. 2022 pod ev. č. 2022/S 065-172426, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**část 1 veřejné zakázky**“).
2. Dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) došlo dne 24. 10. 2022, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele, k zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.
3. Navrhovatelův návrh směřoval proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a rovněž proti výběru dodavatele v části 1 veřejné zakázky.

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 53 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

Navrhovatel zastává názor, že zadavatel nesprávně posoudil jím prokazovanou technickou kvalifikaci, konkrétně pak referenční zakázky na dodávky autobusů. Navrhovatel rovněž namítá disproporci mezi mírou podrobnosti při posuzování předmětné technické kvalifikace navrhovatele a vybraného dodavatele, kdy zadavatel ve vztahu k vybranému dodavateli tuto posuzoval ve významně menší míře podrobnosti a významně menší míře zjišťovaných skutečností. Navrhovatel zastává názor, že uvedený postup zadavatele ve výsledku ovlivnil výběr dodavatele pro část 1 veřejné zakázky.

II. Napadené usnesení

4. Dne 7. 11. 2022 vydal Úřad usnesení sp. zn. ÚOHS-S0488/2022/VZ, č. j. ÚOHS-39167/2022/500 (dále jen „**napadené usnesení**“), jímž správní řízení v této věci dle § 257 písm. c) zákona zastavil, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele nedošlo ke složení kauce na účet Úřadu v souladu s § 255 odst. 1 zákona.
5. Úřad v odůvodnění napadeného usnesení zastavení správního řízení odůvodnil tím, že z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že navrhovatel stanovil celkovou nabídkovou cenu na část 1 veřejné zakázky, a to ve výši 480 659 632,70 Kč bez DPH. V souladu s § 255 odst. 1 zákona tak měla být ve lhůtě pro doručení návrhu složena navrhovatelem na účet Úřadu kauce ve výši 1 % z nabídkové ceny, tedy (zaokrouhleně) 4 806 596 Kč.
6. Navrhovatel kauci na účet Úřadu v příslušné lhůtě složil, nicméně pouze ve výši 100 000 Kč, tedy v její „paušální“ výši, ve které je navrhovatel podle § 255 odst. 1 zákona povinen kauci složit v případě, že nemůže určit celkovou nabídkovou cenu. Kauce tak navrhovatelem nebyla složena v souladu s § 255 zákona, což podle § 257 písm. c) zákona představuje důvod pro zastavení správního řízení.

III. Rozklad navrhovatele

7. Proti napadenému usnesení podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 22. 11. 2022. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 7. 11. 2022. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

8. Navrhovatel je toho názoru, že správní řízení nemělo být Úřadem zastaveno, když kauce byla navrhovatelem složena v souladu se zákonem. Složení „paušální“ kauce ve výši 100 000 Kč bylo dle navrhovatele důvodné, neboť navrhovatel nemohl určit celkovou nabídkovou cenu.
9. Navrhovatel poukazuje na to, že v nabídce měla být uvedena cena jednotlivých jednotek předmětu plnění. Tyto navrhovatel uvedl v tabulce požadované v souladu se zadávací dokumentací, přičemž žádná z položek tabulky není označena jako „celková nabídková cena“. Dále navrhovatel namítá, že podal nabídku pouze na část 1 veřejné zakázky. Podle navrhovatele má být celková nabídková cena vždy určena ve vztahu k celé veřejné zakázce, nikoliv k jejím částem. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepodal nabídku na část 2 veřejné zakázky, nemohl stanovit celkovou nabídkovou cenu.
10. Navrhovatel se rovněž v obecné rovině vymezuje proti postupu Úřadu, který považuje za tendenční ve prospěch zadavatele a odporující zákonné roli Úřadu.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení změnil tak, že se správní řízení nezastavuje a uložil Úřadu meritorně přezkoumat úkony zadavatele. Pokud bude podaný rozklad zamítnut, pak navrhovatel žádá, aby byl jeho návrh posouzen jako podnět k zahájení řízení z moci úřední.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

13. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil přípisem ze dne 25. 11. 2022. Ve svém vyjádření zadavatel označil postup navrhovatele za obstrukční, přičemž jeho cílem má být pouze poškození zadavatele, a nikoliv náprava jeho případně chybného postupu.

Vyjádření vybraného dodavatele

14. Vybraný dodavatel se k podanému rozkladu vyjádřil přípisem ze dne 27. 11. 2022. Vybraný dodavatel je přesvědčen, že navrhovatel byl schopen určit celkovou nabídkovou cenu za účelem výpočtu kauce podle § 255 odst. 1 zákona, a tudíž nepřicházelo v úvahu složení kauce v její „paušální“ výši. Podle vybraného dodavatele je tak postup Úřadu v souladu se zákonem.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
16. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené usnesení potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

V. K námitkám rozkladu

17. Klíčovou otázkou v řešené věci je to, zda navrhovatel mohl určit celkovou nabídkovou cenu, která by byla východiskem pro výpočet kauce, kterou byl povinen složit (a to ve výši 1 % z celkové nabídkové ceny), nebo ji nemohl určit, přičemž v takovém případě by bylo v souladu se zákonem složení kauce v její paušální výši 100 000 Kč. Navrhovatel v podaném rozkladu tvrdí, že celkovou nabídkovou cenu určit nemohl.
18. Navrhovatel v podaném rozkladu namítá, že podal nabídku pouze na část 1 veřejné zakázky. Podle navrhovatele má být celková nabídková cena vždy určena ve vztahu k celé veřejné zakázce, nikoliv k jejím částem. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepodal nabídku na část 2 veřejné zakázky, pak nemohl stanovit celkovou nabídkovou cenu.

19. Otázkou stanovení výše kauce, která má být složena na účet Úřadu v souvislosti s návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v tom případě, kdy je veřejná zakázka rozdělena na části, jako je tomu i v řešené věci, se zabýval Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) např. v rozsudku č. j. 62 Af 57/2010-535 ze dne 9. 12. 2010 (přestože se závěry soudu učiněné v daném rozsudku vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze tyto závěry ohledně účelu institutu kauce adekvátně aplikovat rovněž i ve vztahu k nyní účinné právní úpravě), v němž dospěl k závěru, že „[b]yla-li veřejná zakázka důvodně a v souladu se ZVZ rozdělena na několik částí a byla-li nabídka navrhovatele podána ve vztahu k některé části veřejné zakázky, pak navrhovatel vychází z nabídkové ceny, která se vztahuje k příslušné části veřejné zakázky. Podal-li navrhovatel nabídku ve vztahu k více částem veřejné zakázky, pak sečte jednotlivé nabídkové ceny týkající se jednotlivých částí veřejné zakázky, ve vztahu k nimž podal nabídku, a při výpočtu kauce (1%) vychází ze součtu takových nabídkových cen; vždy je přitom limitován rozmezím nejméně 50 000,- Kč a nejvýše 2 000 000,- Kč. Jiný výklad by neměl zákonné opory. V případě, že nabídkovou cenu nelze stanovit (typicky tehdy, kdy ještě nabídka nebyla podána), pak je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000,- Kč, a to bez ohledu na to, zda veřejná zakázka byla rozdělena na části či nikoli.“
20. Tvrzení navrhovatele, že závěry výše citovaného rozsudku není možné v řešené věci aplikovat je nutno odmítnout. Jakkoliv má navrhovatel pravdu v tom, že skutkový stav, kterého se týkal citovaný rozsudek, byl odlišný od řešené věci, tato skutečnost nemá vliv na obecný závěr vyslovený soudem ohledně způsobu výpočtu kauce u veřejné zakázky rozdělené na části. Tento závěr pak reflektuje i zavedená správní praxe Úřadu (zde lze např. odkázat na usnesení Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0177/2020/VZ, č. j. ÚOHS-15256/2020/532/Mon ze dne 28. 5. 2020) vyjádřená i Úřadem ve „Stanovisku Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle ust. § 255 odst. 1 a 2 zák. č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů“², kde Úřad uvádí: „Situací, kdy je veřejná zakázka rozdělena na části, se ve vztahu k povinnosti složit kauci již zabýval Krajský soud v Brně v rozsudku z 9. prosince 2010, sp. zn. 62 Af 57/2010. Krajský soud zde dospěl k závěru, že byla-li nabídka navrhovatele podána ve vztahu k některé části veřejné zakázky, pak navrhovatel vychází pro účely výpočtu kauce z nabídkové ceny, která se vztahuje k příslušné části veřejné zakázky. Podal-li navrhovatel nabídku ve vztahu k více částem veřejné zakázky, pak sečte jednotlivé nabídkové ceny týkající se jednotlivých částí veřejné zakázky, ve vztahu k nimž podal nabídku, a při výpočtu kauce vychází ze součtu takových nabídkových cen. (Logicky vždy samozřejmě vychází jen z nabídkových cen v těch částech, ohledně kterých podává návrh.) Pokud by však z tohoto součtu stanovená kauce přesáhla 10 000 000 Kč, byl by navrhovatel povinen složit tuto částku (stále se jedná o jeden návrh, a tak se uplatní omezení maximální výše kauce podle § 255 odst. 1 zákona). V případě, že celkovou nabídkovou cenu nelze stanovit (viz dále), je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč, a to bez ohledu na to, na kolik částí byla veřejná zakázka rozdělena.“
21. Zároveň je zde nutno poukázat, jaké důsledky by mělo, pokud by byla přijata navrhovatelova argumentace. V takovém případě by kauce podle § 255 odst. 1 zákona u veřejných zakázek, které jsou rozděleny na části a kde navrhovatel nepodal nabídku na všechny části veřejné

² Volně dostupné zde: <https://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/moznosti-obrany-proti-postupu-zadavatele/kauce-a-spravni-poplatek.html>

zakázky, činila vždy 100 000 Kč, neboť by nebylo možné stanovit celkovou nabídkovou cenu pro výpočet kaucí. Postup pro výpočet kaucí na základě celkové nabídkové ceny by byl v takových případech vyloučen, a to i v těch případech, kdy by celkovou nabídkovou cenu pro část veřejné zakázky bylo možné zcela nesporně určit. Taková situace by byla nejen v rozporu s účelem kaucí, ale i s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

22. Jak vyplývá z výše uvedeného, pro výpočet kaucí podle § 255 odst. 1 zákona byla v řešené věci rozhodná celková nabídková cena pro část 1 veřejné zakázky. To, že na další část veřejné zakázky navrhovatel nabídku nepodal, nemá v řešené věci jakýkoliv vliv.
23. Navrhovatel dále namítá, že v nabídce měla být uvedena cena jednotlivých jednotek předmětu plnění. Tyto navrhovatel uvedl v tabulce požadované v souladu se zadávací dokumentací, přičemž žádná z položek tabulky není označena jako „celková nabídková cena“. Navrhovatel tak mohl dle svého názoru určit maximálně jednotlivé dílčí nabídkové ceny, nikoliv celkovou nabídkovou cenu.
24. Podstatou argumentace navrhovatele tak je tvrzení, že nebyl schopen určit celkovou nabídkovou cenu, když v jím podané nabídce, v níž údaje o ceně uvedl v souladu s požadavky zadávací dokumentace formou vyplněné tabulky, neuváděl údaj, který by byl explicitně označen „celková nabídková cena“. Takovou argumentaci je nutno odmítnout jako projev až absurdního formalismu, který je v rozporu se závěry ohledně způsobu výpočtu kaucí podle § 255 odst. 1 zákona, ke kterým dospěla správní praxe Úřadu i judikatura správních soudů.
25. Ohledně výkladu pojmu „celková nabídková cena“ v kontextu § 255 odst. 1 zákona lze odkázat na rozsudek soudu č. j. 30 Af 63/2018 – 93 ze dne 21. 10. 2020: *„Pro účely správního výpočtu kaucí je tak v nyní řešeném případě nutné se vypořádat s tím, co zákonodárce myslí „nabídkovou cenou navrhovatele“ v § 255 zákona o zadávání veřejných zakázek. Nabídková cena totiž není zákonem přesně definována. Jak zdejší soud konstatoval ve svém dřívějším rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č. j. 62 Ca 18/2006 - 79, nabídkovou cenou je cena, za kterou se uchazeč ve své nabídce zavázal realizovat předmět plnění veřejné zakázky. (...) Soud na závěr shrnuje, že nabídkovou cenou při výpočtu kaucí podle § 255 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, je nutné rozumět takovou cenu, která reflektuje předpokládaný rozsah veřejné zakázky. To platí i v případě, že předpokládaný rozsah nebyl zahrnut do nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, avšak vyplýval jasným způsobem ze zadávací dokumentace.“*
26. Celkovou nabídkovou cenou pro účely určení výše kaucí se tak rozumí cena, za kterou dodavatel nabízí plnit předmět veřejné zakázky. Co do mechanismu určení této ceny lze poukázat na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0126,0128/2020/VZ, č. j. ÚOHS-28138/2020/321/HBa ze dne 9. 9. 2020, ve kterém předseda Úřadu uvedl: *„Navrhovatel musí být schopen celkovou nabídkovou cenou, potažmo kaucí, stanovit. V této souvislosti není vadou, pokud není stanovení triviální, ale je nutno k němu dospět výpočtem, je-li však postup výpočtu zřejmý.“*
27. Klíčovou otázkou tak je, zda byl navrhovatel schopen stanovit celkovou cenu plnění předmětu veřejné zakázky. V případě části 1 veřejné zakázky bylo předmětem plnění 98 malých autobusů, 11 malých autobusů vybavených tažným zařízením a 2 sady revizorských zařízení.

Navrhovatel přitom ve své nabídce v tabulce pro hodnocení dle přílohy č. 4 zadávací dokumentace uvedl cenu vždy pro jednu jednotku plnění (malý autobus, malý autobus vybavený tažným zařízením, sada revizorských zařízení), součet ceny jednotek plnění dle jejich celkového počtu a zároveň celkovou cenu předmětu plnění ve výši 480 659 632,70 Kč bez DPH, která tak představuje celkovou nabídkovou cenu pro účel stanovení kauce podle § 255 odst. 1 zákona.

28. Zde je na místě poznamenat, že s pojmem „celková nabídková cena“ opakovaně operuje i zadávací dokumentace části 1 veřejné zakázky (viz body 17 a 18 napadeného usnesení, kde Úřad citoval relevantní pasáže zadávací dokumentace). Tvrzení navrhovatele, že cenová nabídka měla být zpracována jako jednotková cena, respektive jeho interpretace navrhovatelem, je tak v kontextu řešené věci přinejmenším zavádějící.
29. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0161/2020/VZ, č. j. ÚOHS-16996/2020/533/BŠp ze dne 8. 6. 2020 je nutné uvést, že v tomto rozhodnutí sice Úřad dospěl k závěru, že nebylo možné stanovit celkovou nabídkovou cenu, na základě které by bylo možné určit výši kauce, ale z toho důvodu, že předmět veřejné zakázky (dodávka trolejbusů) nebyl jednoznačně vymezen, když zadavatel nestanovil konkrétní počet trolejbusů, které odebere, přičemž pro účely hodnocení nabídky požadoval uvedení nabídkové jednotkové ceny za 1 trolejbus. Na rozdíl od řešené věci tak nebylo možné ani výpočtem (součinem jednotkové ceny a počtu jednotek) dojít k celkové ceně plnění předmětu veřejné zakázky. Skutková podstata věci tak byla zcela odlišná, než je tomu v řešeném případě, a tudíž závěry, které v uvedeném rozhodnutí Úřad ohledně výše kauce vyslovil, není možné v řešené věci aplikovat.
30. Lze tak shrnout, že navrhovatel byl bez pochyb schopen určit celkovou nabídkovou cenu, která činila 480 659 632,70 Kč bez DPH a na jejím základě stanovit podle § 255 odst. 1 zákona výši kauce jako 1 % z této ceny. Navrhovatel byl tedy povinen složit na účet Úřadu ve lhůtě pro podání návrhu kauci ve výši 4 806 596 Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel kauci v souladu s § 255 odst. 1 zákona nesložil, neměl Úřad jinou možnost, než postupovat podle § 257 písm. c) zákona a napadeným usnesením zastavit správní řízení ve věci přezkumu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky.
31. Závěrem je nutno odmítnout tvrzení navrhovatele o účelovém postupu ze strany Úřadu. Z výše uvedeného zjevně vyplývá, že Úřad v řešené věci postupoval v souladu se zákonem, přičemž s otázkami vyžadujícími výklad se vypořádal v souladu s vlastní ustálenou správní praxí a judikaturou správních soudů.

VI. Závěr

32. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, lze dospět k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
2. BusPlan Import s.r.o., Rybná 716/24, 110 00 Praha 1
3. TechnoCast s.r.o., Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1
4. KAR group, a.s., Vítkovická 3257/7, 702 00 Ostrava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy